

СВЕДОК КЕРКЕЗ ДРАГАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Керкез Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте, које године?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: 24.05.1962. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1962. године, у ком граду?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Бачка Паланка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бачкој Паланци?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Руми, Нушићева 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рума, Нушићева број 12. Шта сте по занимању?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Бравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте запослени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Примам 50% инвалидске пензије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инвалидски пензионер.

Сведок Драган Керкез, од оца Мирка, рођен 24.05.1962. године у Бачкој Паланци, са пребивалиштем у Руми, Нушићева бр.12, по занимању инвалидски пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком, Поповић Бранком, Филиповић Синишом, Кораћ Иваном, Драгићевић Драгутином или Славковић Драганом?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја само знам њих двојицу, а остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте у сродству, нисте у завади, то је одговор, добро.

Није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, Вас или близке чланове породице, нисте дужни да одговарате, али само на та конкретна

питања која би се односила на те ситуације. Ја ћу Вас замолити сада да прочитате ту заклетву и на тај начин да положите заклетву пред судом, наглас.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте схватили текст те заклетве? Пред овим већем води се поступак по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, поменутим лицима ставља се на терет кривично дело ратни злочин против цивилног становништва 1992. године. Ради се о присилном пресељењу цивилног становништва из села Козлук и Скочић у јуну 1992. године, те злочинима у Дому културе Челопек у периоду јуни 1992. и злочинима на местима званим Економија и Циглана, такође у периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник. Тужилаштво Вас је предложило на околности боравка на подручју ове општине и неких сазнања везаних за наше оптужене, за можда ове догађаје из оптужнице, па изволите, реците нам све што Вам је познато о овим догађајима које сам сада поменула и да ли сте били у периоду мај-јули на територији општине Зворник и ако јесте, зашто, у ком својству, изволите.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја сам био у том периоду као добровољац. Иначе сам имао задужење од командира за Козлук, пошто су они били као лојални да ли Републици Српској или команди, нису хтели да ратују, како да Вам кажем, тако да их нико није смео да дира, нити они некога да нападају или било шта, значи да се понашамо према тим људима нормално све, с тим што смо нас петорица били као у обезбеђењу, значи да нико не сме да интервенише на њих. То је било све до тамо можда крајем јула пред наше хапшење, онда су их раселили. Где су они били пресељени, ја то не знам. Знам само када сам, ја сам био на одсуству у Руми и када сам се вратио, овај, онда су они тај дан били расељени, не знам тачно где су их пребацили. Неко је викао да су пребачени у Србију, мислим за то не знам. То је све што се тиче Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што знате о Козлуку да нам кажете? Мало ми се чини да сте кренули са краја, односно из средине или већ не знам. Како сте дошли, када сте дошли у тај Зворник, ко Вам је тај, кажете, командир, нас је?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућа, Жућа је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми то не знамо, морате то све да нам испричате. Хајде да видимо, како сте дошли, одакле?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ми смо дошли, нас је било петнаестак Румљана. Дошли смо у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петнаестак вас из Руме?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Из Руме, Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ми смо дошли у Каракај, ту у «Стандард», где је била команда, Кризни штаб, како су је звали, не знам ни ја и тек смо сутрадан задужили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то дан пре сутрадан био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, данас ако смо, мислим, не знам датуме, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец, година, нешто мало ближе ако можете или догађаји тамо, па да вежете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У почетку сам, пре ослобађања Зворника, ето тада. Сутрадан смо ми задужили оружје и били смо на изласку од Зворника, на шпицу према Дивичу, ту смо били стационирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то ви?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, нас петнаест Румљана је, тако су нам одредили ту, пошто су биле, једна је била екипа, сада не знам који су ти људи били код болнице, једни су на уласку у Зворник и ми смо били на изласку из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то ти што су вас одредили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, вальда из команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, из команде, неко је то сигурно одредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био, ко Вам то каже да радите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нама је био Сима Богдановић тада командир, а ко је њему наредио, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Сима кренуо са Вама из Руме?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то пре ових борби за Зворник које су биле?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Зворник је био ослобођен када смо ми дошли у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре рекосте пре ослобађања сте дошли и задужили оружје?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, али нисмо ми учествовали у ослобађању Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дошли сте пре тога?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, али ми нисмо учествовали, није било оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја не могу да знам док нам не испричате.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја сам сада рекао да ми нисмо учествовали, јер смо дошли пре ослобађања Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте дошли?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то Каракај, како сте знали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ту у «Стандарду», у «Стандарду» је била та вальда команда, у фирмама, једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви знали да је ту команда?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, сазнали смо, стационирали смо се и тако смо сазнали да је ту, када смо прешли мост, онда су нам они рекли где се налази команда и ту смо отишли тамо и јавили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, горе у команду, Сима је отишао, ја не знам коме се он обратио, ми смо били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете, да ли Вам је можда згодније?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон је доста удаљен, па се слабије чује.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јер ми смо чекали доле, нисмо ми ишли горе да видимо са ким ће разговарати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где доле у односу на шта?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, имате доле двориште, знате, доле испред те фирме у дворишту смо стојали и чекали и пошто није било оружја, ми смо чекали. Ту смо и преноћили и онда сутрадан су нас онда послали на изласку из Дивича, ту има обилазница једна и онда шпиц, од СУП-а, одмах тако ту, ту смо били три, четири дана и после су нас повукли одатле и у «Дринатранс», има бараке неке њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто у Каракају?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, да. И онда су нас ту стационирали све добровољце и онда смо сазнали да је Жућа преузео команду над нашим добровољцима тим који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, трећи, четврти дан када смо дошли тамо, после три четири дана. Ми смо били једно три дана на том, Зворнику, на том пункту и после смо повучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то пре ових борби или после?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Мислите за Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ми нисмо учествовали у борбама за Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира да ли сте учествовали, да ли је било пре или после?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После? Колико после?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, једно четири, пет дана ми смо повучени из Зворника и пребачени у «Дринатранс» у те бараке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту Вам је сада командант, ко?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућа, Вучковић Војин, Жућа смо га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тада први пут упознали, тог човека или сте чули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, добро, тада нисмо знали. Сада знамо, мислим, он је ту из Умке, из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али тада, шта су Вам рекли, он Вас преузима, ко је тај?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, он је преузео наше добровољце. Било је ту још неких добровољаца, није само нас петнаест Румљана, било је још ту мало више људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Сима, шта је са њим сада?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био Жућин заменик у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је постао заменик, а Жућа је сада постао? И даље, хајде испричајте нам шта се даље догађа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то траје, шта радите, које задатке обављате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, пошто је требало да се ослободи Кула, онда су, један застој је био док се то све не испланира, са ким се планирало, ја то не знам, нисам ни учествовао у томе. Значи, мислим то је неких двадесетак дана, петнаест, не знам, немојте ме држати за реч, они су планирали акције како да се изведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су то они када кажете – они су планирали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је нормално да се командир који ће преговарати са командом, а шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју личност мислите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, наш командир је сигурно преговарао са одређеним командирима који су меродавни за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Жућу мислите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сада има та јединица људи када Жућа постаје командир или шта већ, а овај Сима заменик?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, било је нас доста, само не могу Вам тачно рећи, да кажем да је било педесет или четрдесет или осамдесет, тако, неки број је био сигурно. Тачан број не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је пре тих борби за ту Кулу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: И онда је један дан рекао Жућа нама, мислим нама који смо били ту у «Дринатранс», да ће бити вечерас напад на Кулу, негде око, три сата, четири да будемо испред болнице, а у пет сати да ће кренути напад изјутра. И ми смо се, пошто сам ја био задужен да возим санитет и још један мој колега, ако буде рањених, да извлачимо рањене. Пошто ја нисам служио армију, а инвалид сам, тако да сам добио да будем возач тамо и то сам радио нон-стоп до хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само возили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. И онда у три сата смо сви били испред болнице и онда су се сви распоредили како је наређено и како је договорено, а командри су предводили своје јединице. Ту смо имали једног мртвог, једног лакшег и једно тридесет лакше рањених људи које смо ми све то извукли из борбе и после тога, овај, био је један наш Румљанин рањен исто. После смо организовали да га обиђемо и било је ту још мештана босанских који су били

припадници МУП-а ја мислим, који су били мучени од стране мусиманских јединица и они су били пребачени у Лозницу у болницу. Њих је било са нашим колегом пет, укупно шест вјаљда и ми смо њима свима сваки дан, смо доносили одређене, шта су људи тражили да им се донесе, да ли намирница, да ли гардеробе или шта већ и после, после смо опет били, пошто ми када завршимо наша јединица када заврши са тим, она се повлачи, стационарира се поново у «Дринатранс», а мештани преузимају чување тих делова. И онда опет када има неки посао, на пример као када су ишли према Црном Врху, у Калесији тамо, када затреба, ми одрадимо наш део посла, а они опет чувају то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите време од када до када сте Ви непрекидно тамо или је било неких прекида?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ја сам укупно, значи када сам дошао први пут у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пре тих борби?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, ја сам био четири месеца, тачно, четири месеца, био сам једном рањен и једном сам имао тешко саобраћајни уједес и после тога смо били хапшени и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно крајем јула?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте избивали из Зворника, од тог априла до јула?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја сам први пут у мају био рањен и био сам пребачен у Лозницу у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. У Лозници у болници сам пребачен и онда сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте били у Лозници у болници?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте били у болници?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, право да Вам кажем, пошто су мени капилари на оку били попуцали, можда једно петнаестак, двадесет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте рањени, када кажете, само сте, да ли то у вожњи, када сте возили или шта?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то је испаљени тромблони у ауту, од детонације, то ме је ударило у руку и у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било у мају?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после, ко Вам је пре тога био командант, а ко после, да ли се нешто мењало?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућа је био командант до краја, значи, он се није мењао никада. Једном што је Сима напустио, он је прешао у то место, не могу да Вам кажем, не знам ни ја како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је прешао он, пре Ваше болнице или после?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, пре мог рањавања. Он је после извесног времена прешао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он после био надређени још неком приликом, Сима или?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Сима није више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, остаје Жућа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућа остаје и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када кажете до краја, до када то сматрате, до хапшења или?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: До хапшења, јер после хапшења више нисмо ми, ја више нисам хтео никде ни да идем, а никада нисмо, мислим оно, чули смо се понекада, остали смо пријатељи и то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Жућом, на њега мислите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, да. Мислим, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, само да се вратимо, у мају сте рањени, па сте били петнаест, двадесет дана у Лозници у болници када још, кажете, саобраћајну несрећу када сте имали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то сам имао, то је близу Челопека. У Челопеку има дупла кривина, ту сам имао превртање са аутом и био сам и ту тешко себе повредио, тако да нисам, морали су други да ме дижу из кревета и нисам могао ја више, значи, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то десило?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, пред крај, пред хапшење, не знам, негде тамо крајем јуна, почетком јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем јуна?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, тако отприлике, мислим има ту подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али малопре рекосте да сте били одсутни, ишли сте, кажете, кући, па када сте се вратили, тај дан су ови расељени за Србију из Козлука?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Био сам два дана кући, пошто ми је на бандери пукла струја, жица од струје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када сте били два дана кући, да ли је то било пре ове саобраћајне несреће или после?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пре саобраћајне несреће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда после сте имали саобраћајну несрећу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: После тога више, није Жућа дао ни да возим, ни ништа, само сам овако био тамо, није хтео да ризикује са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, мењао се број људства?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, био је одређен, значи један број добровољаца, с тим што су се приклучили одређени мештани из Каракаја, који су на свако тражење, интервенције наше екипе, људи су ценили нас и поштовали су нас. Остали су и дан-данас са нама доста, многи пријатељи, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су се ти мештани приклучивали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су се прикључивали мештани?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, када је, на пример, када су они имали упаде у њиховим местима, они су «икс» пута тражили да се њима помогне и Жућа је њима увек ускакао у помоћ и тако су се људи спријатељили са њима и онда су они са нама често ишли у борбу. Ево само за Козлук, на пример, ја сам, колико сам био дugo са тим Фадилом, он је био главни за Козлук, мислим као Кризни штаб њихов који је био, човек који ми је дао бесу, мислим, никада ми у животу ниједан Муслиман није дао бесу, он ми је дао бесу први ту, јер се десило да то јутро када смо ми се вратили од њих, седели смо у једном кафићу и дошао је један мештанин и више да је искрао проблем у Козлуку и да они као праве барикаде, да је уопште нека лоша ситуација. Ја и колегиница смо отишли овако, баш да идемо да проверимо ту. Ми када смо дошли, видело се да нема никакве барикаде, али ја сам ушао у град, иако нисам имао оружја поред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Козлук?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, да. И када сам дошао у Козлук, ја сам ушао, то је у центру града било, прекопута ћамије, ту њихов Кризни штаб. Ја сам питао Фадила, рекох, Фадиле, чуо сам да се праве барикаде и то. Каже он, Драгане, видиш да их нема и ја кажем, ја сам ушао, рекох, сада, да ли ће неко пущати, нека пушта. Каже он, дајем ти моју бесу, да је неко испалио метак на мене, каже, да би целу фамилију побио. Мислим, то је један човек стварно био, мислим, ОК лик био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период, отприлике, када Ви то са њим причате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је све тамо у јуну, већ било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Њихово расељавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пре њиховог расељавања, све то, када, то је све већ била завршница, што би се рекло овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вас то одредио за Козлук? Нешто сте на почетку кренули да причате о Козлуку?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућа је нас одабрао, нас петорицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био са Вама?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Био је заменик командира, то када је Сима отишао, онда је дошао Николић Мирослав. Онда је он постао заменик командира, Жуће, били смо ја и Баки, Баки је из Ваљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је његово име?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је тешко да Вам кажем и још двојица. После смо ја и само заменик командира ишли, зато што сматрали смо да су људи били ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама рекао Жућа, који је Ваш задатак ту у Козлуку?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Прво када смо дошли, он је рекао да идемо у мусиманско село. Ми смо мислили сада, први пут се сусрећемо са нечим, ми смо почели да купимо оружје, рекох, њих пет хиљада, нас петорица. Жућа се смејао, каже, неће вам бити ништа. И ми ајде поверовали смо Жући. Када смо ми дошли унутра, њих је било десетак можда и ту је била и храна нека и Жућа је са њима причао, као ја и Ви сада овде. И каже Фадилу, као ево довео сам ти момке, каже, гледај да ништа, нама да се не деси. Значи да ми пазимо на тај град, значи да ниједан са српском националности, да кажем тако, не дира њих, а да ни они не дирају никога од њих, значи да пазимо само. И смо са њима и ноћу и дању ишли у контролу и тамо. Мислим, њихови су имали оружје једно време, значи милиција њихова је имала оружје. Сада, ко је наредио да се они разоружају, то ја не знам. И ми смо са њима ишли у патроле ноћне. Они су имали полицијски сат ја мислим, слагаћу Вас, око 10 сати можда, тако да је био, можда раније, али немојте ме држати за реч. И онда смо ми патролирали са њима и све је било ОК, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте спавали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ми смо се враћали поново у «Дринатранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у бараке?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас петорица?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да и плус цела јединица је била у «Дринатрансу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са њиховим полицајцима ви патролирате по селу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ми, али смо, то је неки Дом омладине, шта им је то, у центру града, не знам тачно, али ту су имали једне одређене просторије. Ту смо ми седели, на пример, када не идемо у патролу, ту седимо ми и причамо, дружили смо се онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте то радили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Све до када се нису они раселили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да нам кажете, кажете, свега сте два дана били због те бандере што је пала. Каква је била ситуација онда непосредно пред њихово расељавање, шта је узроковало то расељавање? Да ли то значи да ви нисте успели да остварите свој циљ или шта, да их сачувате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, што се нас тиче, они све што је тражено од њих, значи, придржавали су се. Значи, људи су се понашали нормално, све, чак смо ми њима једном, пошто је ту млин један, али је барикада између тог села и тог суседног села, замолили су ме да им однесем тај млин, да им самељу брашно. И ја сам то учинио и они су самлели брашно, ја сам им вратио то назад. Значи, све што се тиче и нас и њих, све је било у реду. Ко је то наредио да се они расељавају, ја то не знам, нити сам ја упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они некога угрожавали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали неке наоружане људе у селу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је њих неко угрожавао, Козлучане, њихову безбедност?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Што се нас тиче, што се нас тиче, конкретно није. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не мислим на Вас, него да ли Ви знате као задужени за обезбеђење њихово да је њих неко угрожавао, неко од других Срба?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нико, зато што смо ми њих обезбеђивали, значи нико, да ли су мештани, да ли су добровољци, нико није малтретирао, барем што се тиче Козлука. За даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А споља неко да дође, да ли су биле неке барикаде око села?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Имали су барикаде пред улазак у Козлук и барикаде на изласку из Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао те барикаде?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Срби, мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, обзиром на ту Вашу улогу, да је неко ту долазио да пробија те барикаде, да их угрожава?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, нико није. Једино један је екцес био, двојица су била у мало пијаном стању, па су хтели да изазивају њих и онда смо ми дошли код њиховог командира, ја и заменик командира и онда је мој заменик командира са њима,очито им је лекцију, пошто он није могао никако да интервенише на те своје, мало су били безобразни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То су мештани који су држали барикаде на изласку из Козлука и онда су они, знате када је неко пијан, онда не зна шта прича и онда је мој командир рекао, заменик командира, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Микац?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. Он је рекао, овај, ако не можеш ти да их смириш, онда ћemo их ми смирити и ја сам рекао том командиру, рекох, узми палију и испалијај, ако дођу пијани, баци их у Дрину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти долазили наоружани, ти тако пијани и то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Они су имали на барикадама оружје и то су мештани, значи који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ти неки локални.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека друга војска која је, на пример, угрожавала Козлучане?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ту негде близу линија разграничења код Козлука?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте и шта сте, ако сте причали са Фадилом везано за њихов боравак ту, значи, интересује ме ситуација тог

њиховог расељавања, како Ви то зовете, везано за њихов боравак, останак или шта ја знам?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, једном смо имали разговор у вези тога, мада ја нисам стварно знао шта ће бити са њима и ја сам баш једном, Фадил је мене питao, као, Драгане, шта ће бити са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он пита Вас?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, као сада са њим. Рекох, ја онако мислим стварно нисам знао, да ми неко каже сада, ето тако је било, не знам. Ја сам му рекао, Фадиле, у најгору руку, рекох опет жива глава, пребациће вас даље негде сигурно и преселићете се, рекох, боље опет жива глава него овако у овом ропству овде. И онда они, баш сам му рекао, није свеједно, неко ко је живео, тридесет, четрдесет година на свом огњишту да се пресели, али, опет ја кажем њему, барем жива глава, ако ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега сте Ви те претпоставке Ваше износили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то овако смо причали, нисам ја ни размишљао да ће то да се деси са њима мештанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он у том правцу нешто говорио, да би он то желео?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Није, није, него он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са Вама нешто причао да би они желели да иду, да се одселе?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нису ништа, ништа, значи ништа о томе нисмо ми причали, него само кажем, једанпут смо причали и то је све што је било разговора у вези тога. И онда ја када сам дошао, ја и заменик командира смо отишли у Козлук и онда сам сазнао да су они расељени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви вратили из Руме?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже овај Ваш заменик?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ту смо затекли војну полицију у Козлуку и они су нам рекли, као Жућини нам не требају више ту. И онда сам ја њему рекао, то је био командир војне полиције Студени смо га звали, не знам како се он презива, ја сам му рекао, ја нисам због тебе ни дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја нисам због њега ни дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Студени Вам каже, да ви, Жућини више.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Као Жућини нам не требају, ја кажем, ми нисмо због тебе ни дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, због кога?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја сам дошао да видим те људе који су ту били. Међутим, ми смо видели да су они већ расељени, па смо се окренули и вратили назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, мислите Ви и?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја и заменик командира, Николић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни он није знао да су ови људи расељени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, он је био са мном у Руми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се после распитивали ко је то те људе раселио?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам, ја нисам, а сада да ли су други, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Студени, ко је тај био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био командир војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, војне полиције Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру које, ко је њему командир? У оквиру које формације војне је радила та војна полиција и деловала, тај Студени? Да ли је он имао некога изнад себе или?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Имао је тамо у команди сигурно некога ко је надлежан за њих, али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то команда?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ја не знам, мислим, мене питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је то иста команда која је и Вама била, Жућиној јединици или не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, иста команда као и Жући и што је мени била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Вашем команданту наређивао, Жући?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Прва два месеца је била команда ТО, такву смо имали информацију. После два месеца а можда и мање или више, немојте ме држати за реч, се основала, онда је постојала Армија тада и онда је био мајор, а сада име мајора, ја не знам. После два месеца када сам ја дошао, ми смо после, само и то да Вам кажем, после два месеца, ми смо прешли у Шеховачку бригаду код мајора Андрића, иначе сада генерал мајор, генерал мајор Андрић ја мислим да је сада, а онда је био мајор Андрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је после ослобађања, ишло се према Калесији и овамо. То је после тамо, значи негде од јуна, отприлике. Ми смо припадали Шеховачкој бригади. А иначе, када се Зворник ослободио, док се није успоставила цивилна милиција, пошто је њихов објекат био мало растурен, они су, када су успоставили цивилну власт, аутоматски ниједан војник није имао право интервенције над Зворником, јер све што се дешавало у Зворнику је цивилна милиција одржавала и штитила ред и закон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када Ви одлазите у ту Шеховачку бригаду и овај сведок Војин Вучковић нам је о томе нешто причао, ко је Вама тада надређени, кажете, Андрић?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Мајор Андрић је био главни и над Жућом и над нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када то траје?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: До хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све до хапшења?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: До хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за постојање Зворничке бригаде?
Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворничка бригада, да ли сте за тако нешто чули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ја мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Могуће, ја стварно, мислим, стварно уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког команданта, неки Благојевић, па, Видоје, па Василић, неки?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, ја сам само тог мајора сам запамтио, он је имао брачиће, знам јер сам га видео у пролазу једном. Господина Брану Грујића сам видео два пута у животу. Први пут када сам дошао из болнице, јавио сам се у команду ТО, пошто сам, када сам се вратио из болнице, тада смо му затребали ја и Мија Павловић да му обезбедимо као пратњу до Дивича, он је требао ићи на разговор неки тамо. Е тада сам ја први пут господина Брану Грујића видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте полако само, када је то било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Крајем маја, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то тражио ту пратњу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Господин Брано Грујић. Онда смо ја и Мија Павловић узели аутомате и ишли смо да му обезбедимо ту пратњу и то је било први пут да сам ја видео господина Брану Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да треба да некога обезбеђујете, да ли сте знали тада за тог човека?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, нисам ја, него сам се јавио у команду да сам се вратио са болничког лечења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавили сте се у команду ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био у команди ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Господин Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. И онда је Мија Павловић наишао и онда је он рекао, хајде пошто смо ту, ако можемо да му помогнемо да одемо само до Дивича са њим. Није проблем, рекох, отићи ћемо и ми смо то учинили. И после пред хапшење, ту негде у јулу, једном је имао разговор са Жућом и после тога, ето то је други пут када сам видео господина Брану и више га никада нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај човек?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујић?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Брано Грујић, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, Ви мислите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да је он био командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО? Да ли сте чули за неког мајора Марка Павловића или Бранка Поповића?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То не могу, мислим та имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре поменусте неки мајор са брчићима, ко је сада тај?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, не, када се, када се, у Каракају када се формирала касарна, јединице те, он је био постављен за мајора, а ко га је поставио, ја не знам, не знам стварно ни име човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај исти о коме сада причате или неки други?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Мајор тај први када се оформила јединица, овај мајор је први дошао. Сада да ли је после они су се мењали «икс» пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био тај што сте ишли са њим на Дивич, кажете, командир ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Брана Грујић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај човек?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је било пре четрнаест година. Сада тог човека, када би ми га показали, ја не бих знао да је он, то је било пре четрнаест година, ко ће се сетити шта је било пре четрнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам испричајте сусрет са тим истим човеком у јулу, кажете, нешто разговор са Жућом је он имао? Где је то било, шта сте чули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је било у «Дринатрансу» у баракама. Он и Жућа су и био је један безбедњак са Жућом. Причали су, а о чему су причали, не знам. Међутим, Топола покојни и још један дечко су кренули у Лозницу на превијање и на мосту су их зауставили и рекли су, Жућине све треба да ухапсе, а Жућу да убију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ти полицајци на граници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На граници са Србијом?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да и Топола се вратио код нас у «Дринатранс», тамо где смо ми били и то је пренео Жући и ту је био господин Брано и тај безбедњак, ја не знам ко је био и онда су Жућа, Брана и тај безбедњак отишли у Србију да виде шта је у питању. Шта су се они договорили, шта су причали, ја стварно не знам, шта су решили у Србији, то не знам. Знам само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ту је, јун, јули, тако, све је то у тим периодима који су пред хапшење наше. Онда су, овај, када су нас хапсили, барем сам чуо по причи да је било петсто специјалаца за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када је већ хапшење било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. Онда смо имали тортуру од њих, то није ухапшење, него тортура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте ухапшени, крајем јула?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, они су причали да смо ми криминалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они, ко они?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Специјалци су тако добили информацију, од кога, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који специјалци, чега?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Бијељине?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Тако су рекли да су одатле, е сада да ли су одатле, да ли су са Пала, ја не знам, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су рекли и коме, при којој ситуацији?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То су нам рекли пре када су нас требали да пусте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: А дотле нисмо смели ни главу да подигнемо, иначе убише од батина. Иначе када долазите на испитивање, понашали су се према нама као да смо ми, да не кажем неку реч погрешну, али, макар су могли пред судијом и пред инспекторима да нас одведу као људи, а не у гађама и боси и шта ти ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дugo сте Ви били притворени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, било је можда десет, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико вас је укупно ухапшено у Зворнику?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, било је са мештанима и са нашим свим тим добровољцима, можда, па слагаћу, али знам да је било у Србију пребачено, ја мислим негде тридесет, четрдесет добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, с тим што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, где сте пребачени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У КП Дому, први пут у свом животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту, у ком месту?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: На Рачи, на Рачи су нас пребацили, само до ове наше, до србијанске границе и они су се окренули и отишли, а нас су оставили. Онда су из КП Дома дошли аутобусом по нас и први пут сам у животу видео КП Дом, иначе сам гледао споља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то код Бијељине?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Бијељине?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. И онда су нас држали у КП Дому три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Рачи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Митровици?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Док није дошла милиција, ту одређени људи из којих су градова и онда смо имали у Руми испитивање силно, неколико месеци се испитивало, решавало, долазили су из Београда неки инспектори, тако да четрнаест година нас неко нон-стоп нешто испитује, а ми не знамо уопште због чега или шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о чему су Вас испитивали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, испитивали су нас шта смо радили у Босни, да ли смо ишли после, на пример, када смо ухапшени, да ли смо поново ишли у Босну, мислим, то је било тако првих шест месеци. После задњи пут сада када су ме испитивали, двојица инспектора, не знам да ли су инспектори, овај, у вези Синише Филиповића и господина Бране Грујића, то су ме испитивали у Руми, једно четири сата су ме држали у СУП-у. Е после тога, Ви ме поново позивате овде, мислим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми Вас позивамо јер сте предложени да Вас саслушамо као сведока, а одбрана се сагласила и веће је донело одлуку да се прихвати предлог тужиоца да Вас саслушамо. Да ли Вам је познато нешто од ових догађаја што ја овде рекох, овај Дом културе, Челопек, јуни месец, месец дана Муслимани затворени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: За Челопек сам, пошто сам пролазио туда, ту су били, суповска, како да кажем, униформисана лица милиција, они су чували тај објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чували су тај објекат?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то објекат?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Обично, као Дом омладине нешто по том систему. Мислим, чуо сам да је ту било затворених, али никада нисам, ја сам пролазио само туда, знам да их је чувала милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули да су ту неки људи затворени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то, после, то се зна, то није не знам шта да се не може сазнати о томе, све се то сазна брзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи, шта кажу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то су били, као на пример, сада, зависи негде где се ослободи, ухвате се тих Муслимана, врши се размена и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у том Челопеку, да ли сте знали одакле су ти људи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Муслимани?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, било је и Муслимана у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Било је Муслимана затворених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и Срба?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете, за размену?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, било је размена, мењало се за Србе, а ко је то вршио размену ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је било људи за размену?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знам по причама, чуо сам по причама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ту неко убијен, да је ту неко страдао, сакаћен?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклан, устрељен?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја знам да команда никоме није наредила да то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас то нисам питала, ја сам Вас питала, да ли сте чули да се то дешавало у том објекту, у јуну месецу 1992. године?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада први пут чујете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, добро, чуо сам ја преко телевизије се причало свашта, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том периоду нисте чули ништа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, нити сам баш да ми је рекао неко да је нешто урадио или дешавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког Репића?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је Жућин буразер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали у јуну месецу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Виђали смо ми њега, само што је њега Жућа отерао из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Одмах у почетку скоро, пошто Репић је волео да пије, а Жућа је био алергичан на људе који пију и који неће да се придржавају одређених правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да када га је отерао да га више није било или шта?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, он је долазио, тако, код нас, сретали смо га ми у кафићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И након што га је отерао Жућа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, да, мислим, знате, опет, Жућа је имао обавезу да, на пример, јури у вези акције те и шта ја знам и онда он некада наврати, мало лупета глупости, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле наврати, где борави па наврати, тај Репић?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, нисам ја никада знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је спавао у тим баракама са вама?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, само у тој бараци смо ми били који смо остали са Жућом, значи ми ако направи неко прекршај, Жућа га кажњава, иначе, нико од наших људи значи није ишао негде ван, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде имамо неке исказе који говоре о неком доласку у те бараке, о неком вашем пртеривању, о томе прича и Жућа, неке потврде да Жућини нису чинили ратне злочине, у мају месецу, неко истеривање, па поново враћени, шта можете о томе да нам кажете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је било, пошто, да кажем, сретна Југославија, ајде да кажемо тако, то је негде до маја било, ја мислим да је господин Панић онда био у Влади, мислим, немојте ме држати за реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја мислим да је био премијер Владе у то време. Било је да се сви добровољци морају да изађу ван Босне и Херцеговине. Ја сам тада баш у том периоду и био у болници када се то десило и онда, онда је после мајор Андрић, то сам чуо од Жутога, али сада, да ли је истина или не, немојте ме држати за реч, да су они тражили да се ми вратимо поново у, баш то што сам Вам причао оно за Шеховичку бригаду, да се ми вратимо, да помогнемо Шеховачкој бригади да ослободе они свој део територије. И онда се наша јединица, значи у јуну, поново враћа, али припад Шеховачкој бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речите нам прво нешто о том одласку са терена, како је то изгледало?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, ја сам био у том када су они одлазили, како су одлазили, ја сам био у болници, у Лозници. Како су они изашли и како су се вратили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте чули, вероватно сте чули нешто, да ли је то било нешто драматично или нормално?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољно или истеривање, шта је то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јоћ, изашли су људи нормално, добровољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је неко од њих захтевао да изађе, да ли се тога сећате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, право да Вам кажем, уопште ја нисам, знам само када сам се вратио да смо онда припали Шеховачкој бригади. Како је то ишло, да ли су они, да ли је неко наређивао њима да морају да изађу или, мислим, стварно не знам око тог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је Жућа имао неке сукобе са том неком управом, са неком влашћу у општини, неке свађе, сукобе, разговоре, упадања у штаб Ратни, нешто Кризни, шта о томе знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то је био један конфликт баш са Браном, господином Браном Грујићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био шта, командант?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, то када су пуцали на Тополу и када су рекли да Жућу треба да ухапсе, да убију, уствари, а нас да похапсе. Онда смо ми, пошто је Жућа ишао са њима у Зворник, Мали Зворник, ми смо блокирали мост. Ту су нам се прикључили мештани, дosta њих, ми смо блокирали мост, док се Жућа не врати и онда када се Жућа вратио, ја сам отишao за Козлук, међутим, тај један део јединице је отишao пред команду ТО и они су разоружали те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било? Да ли су Козлучани већ били напустили место?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не сећам се, знам само да су они отишли тамо и онда су разоружали ТО и онда су, шта су они преговарали са господином Браном и са ким већ тамо, е то не знам. Мислим, не знам шта су причали, нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био одевен тај Брано Грујић, тај командант ТО што Ви кажете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Како је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је одевен био, у чему је био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У униформи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је његово седиште било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Прво у почетку је било то у «Стандарду», то у Каракају. После је то било у Зворнику, сада како да Вам објасним, онда је био са десне стране објекат, сада не знам тачно тај објекат, ближе општини, тамо је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је седео?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ту је био после пребачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили некада у те просторије?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У општину јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО, не, то у ТО где кажете да седи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У ТО сам једном само када сам дошао са лечења, тада сам се јавио, једном сам, има овако, лево се скреће, било је ту пар канцеларија и ту сам се јавио њему, то што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте ишли на Дивич?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да нам описете, шта сте радили то на Дивичу, у његовој пратњи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ја и колега смо стојали овако на размаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте дошли на Дивич?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Са аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Путничко ауто је било, мислим, мислим да је путнички ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки приватни или?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја мислим да је приватни, а сада, пазите, тамо је незгодно било оценити да ли је приватни или није, пошто су многа аута коришћена у сврхе команде, значи путнички аути који су коришћени у сврхи команде, значи тешко је било оценити да ли је то приватно власништво или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у том ауту, на путу до Дивича?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Били смо ја и Мија Павловић и господин Брано. И он је разговарао са човеком, а ми смо тако стојали, господин Брано је ту стајао испред и он је разговарао са тим човеком. О чему су разговарали, ја нисам ништа чуо и Мија. Када су они завршили, ми смо сели у ауто и вратили се. Он је човек отишао својим послом, ми смо отишли нашим послом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Миодраг Павловић о коме говорите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ја сада не знам како се Мија, право презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Мија, то није овај Микац?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, не Микац, Мија Павловић он је мештанин Зворника, Каракаја, а како се он тачно мислим зове, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај што кажете Брано Грујић, командир ТО, да ли је он исто мештанин Зворника или није?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао онако босанским неким дијалектом?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем, сада не могу се тога сетити, али никада нисам ни питao човека, нити сам се интересовао о томе, да ли је он из Зворника, да ли је он из Србије, одакле је, мислим, нисам никада ни размишљао о томе, ево ни до дана данашњег нисам, тако да не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада у јулу, кажете, када је то било са Тополом, тај инцидент и то, шта је он тада био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада још увек постојала ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, била је вальда, нормално да је била, било је, само што он је дошао са безбедњаком неким, шта су они са Жућом причали, ја не знам, шта су они у Србији и где су ушли у Србију, ни то не знам и њих тројица су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је са Жућом причао?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам. Они су ишли у Србију, шта су ишли тамо, причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где у Србију, код кога?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су код некога ишли конкретно или?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем, да ли су ишли у милицију, да ли су ишли у, не знам. Они су прешли мост, ми нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада, у том тренутку, ко је био Жући надређен, то у јулу када они иду, зашто тај командир ТО прича са Жућом, да ли сте могли нешто да закључите, да ли нешто приватно или службено?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, ми смо оно реаговали на основу Тополине оне, пошто су каже пуцали на њега и тог колегу који су ишли на превијање у болницу и сматрали смо да ће онда неко и Жућу, по томе како су они причали, да хоће Жућу да убију, а нас да хапсе, а ако Жућа оде са њима тамо, значи Жућа се неће ни вратити. Е па тај човек је био стварно и за мештане Босне, говорим за Зворник, који је изричito страшно ценио те људе и понашали су се према многим Муслиманима фер и коректно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућа, мислим, нама је био, барем многим нашим људима је било то несхватљиво да се нешто деси Жући, ми смо блокирали мост и чекали смо до год не пусте Жућу назад, да нећемо пустити никога преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико после тога је уследило оно велико хапшење, после тог догађаја на мосту?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, није баш ни дugo, прошло је можда.. хајде да кажем, двадесет дана, не могу тачно. Знам да је било зачкољице са три човека који су мало са министром имали на једном punkту речи, потезање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то десило?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То нисам присуствовао, само сам слушао причу да је он, нешто је било у вези тих кола које је он терао, да ли у Србију, где, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је терао кола?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Министар, али тако су приче ишли да је требало да имају привремено регистрацију аута на своје име или на команду. Међутим, ови који су били на punkту, они нису, ваљда није имао одређене папире и онда су га они мало, што каже наш народ, масирали и онда је он потегао ваљда пиштолј, шта су потезали и онда је дошло до зачкољице са тим министром. Е онда убрзо је после прављена опклада у Сарајеву ко ће проћи тај punkт и после тога су специјалци, ја мислим из Бијељине и са Пала дошли и хапсили све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сазнали, тачно због чега сте хапшени, кажете разна су испитивања била?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, један милиционер специјалац ја не знам шта је, мало онако је дрско мени, то сам испустио, рекао, каже, ми смо Жућу ухватили са педесет кила злата и ја сам му дрско одговорио, када си ухватио Жућу са педесет кила злата, зашто си мене привео, што га ниси осудио. Рекох, шипак, бато, ниси га ухватио са педесет кила, немате доказа против њега. За сваку ситницу су нас мучили и малтретирали нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињао неко нека убиства неких људи у Зворнику, као разлог хапшења вашег?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ни до данашњег дана ја не знам за чега су они мене тамо држали, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињао неко неки пункт, неко неовлашћено претресање роба, крађе неке, кола?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Једино тај пункт, то кажем, са тим министром, нама су приписивали педесет «Голфова», а ми имали пет, шест, до седам, хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то вам је стављено на терет?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јесте, али ти «Голфови» нису одузети зато што сам ја хтео да вама одузмем ауто, него зато што одређена лица нису имала потребан папир, значи, није имао привремено регистрован ауто на своје име или на команду. Та су аута само привремено склоњена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вас овластио да то радите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Е то ја нисам никога, а ни Жућа никога, него ти су дошли са мном, пошто је било, ја мислим, прича да је то војна полиција била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Прво је војна полиција била на том пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком пункту говорите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То Вам је када идете од Каракаја према Црном Врху, одмах први пункт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то формирао и када тај пункт?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада имали неко задужење на том пункту?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја нисам никада. Знате како, на сваком изласку из места, постоје одређени пунктови. На пример, када улазите у Каракај имате један пункт, када излазите из Каракаја имате други пункт. Према Дивичу сте имали један пункт, а у Каракају када излазите према граници исто постоји пункт, значи на свим улазима постоје одређени пунктови, значи морате проћи кроз то. Ко је то наредио и зашто, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете Филиповић Синишу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знам, дошли смо заједно, он је исто Румљанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Руме?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били са њим у истој јединици за време боравка?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јесмо, од првог дана смо ја и он заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До, када?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: До хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све до хапшења?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. Једино то што сам имао прекида са болницом и то, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нека заједничка задужења, Ви кажете, били сте?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, Синиша је био једино сада што сам ишао на пример, са јединицом, а он је ишао у борбе, док сам ја на пример ишао са аутом иза њих и онда, ако не дао Бог било рањених, као што је било у Калесији, где смо ја и Синиша морали да извлачимо једног колегу уз пальбу, ето то је једино. Значи, Синиша је ишао у борбе са другим, нашом јединицом, док сам ја ишао иза њих, мислим, чекајући ако се, не дао Бог, нешто деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био у периоду јуни месец, јули, пре тог хапшења?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је стално са нашом јединицом био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је спавао, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Исто у «Дринатрансу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим баракама?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, у тим баракама, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се некада селили у неку кућу у граду, приватну?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Била је једна кућа близу општине, али то је већ када су, овај, то је близу већ хапшења, ту је била једна зграда, ту где су нас и хapsили. Ту су нас пребацили из «Дринатранса» нас после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као стамбена зграда?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стамбена зграда или приватна кућа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то је зграда била, два, три спрата, тако. Ту је била већином јединица. Имали смо један стан на дванаестом спрату, одмах близу те зграде где су на пример рањени борци привремено се, што се каже, мало док се не опораве, мало стационирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су боравили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па се опет враћају даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала та Ваша јединица, да ли је имала неко име?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Имала је, «Игор Марковић», по покојном Игору који је из Високог код Сарајева погинуо на Кули, на Кули је погинуо и сахрањен је у Лозници, пошто на пример, до његове мајке нисмо могли да дођемо, онда је наша јединица у саставу Српске Радикалне странке, ја мислим да нам је она помогла мало из Лознице око сахране и тих ствари што треба и тако смо дечка сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по њему добила име јединица?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јединица је по њему добила име «Игор Марковић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули неко име «Жуте осе»?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То смо ми Жућу зафракавали, пошто је он плав, па смо на основу њега, ето, дали, он жут, ми кажемо «Жуте осе» и то је била шала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било неко званично име или само тако?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, то је била шала, званично је «Игор Марковић», само на основу Жућине, то што је он плав човек и хтели смо да направимо мало шалу, «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви ту задужили од наоружања и када?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Други дан смо добили паповку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте добили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У «Стандарду» смо је добили, онда је био, у магацину смо је задужили, од тога ко је био задужен у магацину за оружје. Ја сам добио паповку, првих пар дана сам њу имао, а после сам добио аутоматску пушку са дрвеним кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тамо у «Стандарду»?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто у априлу било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу када сте дошли?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, одмах ту у априлу када смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, где сте се хранили за сво то време, та четири месеца?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У «Стандарду» је била менза, горе је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Горе је била команда, а доле је био објекат. То је фирма једна, значи, која је текстилна, доле је била менза и онда су ту куварице које су кувале за нас. После смо исто у Каракају има где је армија оформљена, ту је била исто менза и онда су ту после, пошто у «Стандарду», преузела фирма једна да шије униформе и шта ти ја знам, онда у касарни смо пребачени исто тамо у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се ту хранио у «Стандарду», осим Ваше јединице те «Игор Марковић»?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, били су сви, мештани који су ишли као борци, који су били на пунктовима и редовна војска која је, младићи који су дошли у војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме су формацијски припадали ти мештани, ко је њима командовао? Да ли су они били распоређени у неке чете, јединице, водове?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Имали су сигурно одређено коме су распоређени, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знate?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: О томе не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на коју војску, кажете, млади момци, која је то војска и на који период то мислите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то је било, ја мислим, већ када се војска формирала, видео сам да су долазили младићи који служе војни рок. Е сада како, шта, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то пре Вашег хапшења?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, једно месец и по дана, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви не знате том војском када долази та војска, кажете, ко ту командује?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, знате како, мене то није интересовало. Мене је интересовало оно што је мени мој командир наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да и то је за мене било доволно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада видели Жућу са неким њему надређеним?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је њему неко надређен?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам. Знам да смо све наоружање и муницију и плату коју смо добијали исто као и мештани и борци, добијали од војске. За рањавање, онда је била нешто смешна цифра, али за погибију још смешнија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам реците нешто о платама. Како сте добијали плату?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Исто као и сваки борац, када и они, тада и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, где, код кога, како сте плате добијали, ко Вам је доносио плату, колика је била плата, ко Вас је плаћао, ко је правио те спискове, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То не знам колика је била плата, да ме убијете сада, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила номинално колико је износила, него да ли је то било редовно, сваки месец?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Било је сваког месеца, није то нешто било бог зна шта, да кажем, хајде да ти неко каже, то је хиљаду ЕУРА, није. Онда је било нешто симболично, онако мало. Знам да сам сваког месеца добијао, сада колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном месечно или по недељама или како?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Месечно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је исплаћивао у Вашој јединици, ко је за то био задужен?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Е сада то не знам, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је давао, не знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не могу стварно, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут добили плату?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ту који смо требали да добијемо плату, то нисмо ни добили, а и оно што смо имали новаца, то су нам укради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Специјалци. Ви ако имате, на пример, ако сте добили од супруге ланац, златан ланчић или било шта да сте имали, наруквицу златну, то више нисте имали после њиховог хапшења. Сваки динар, који сте имали у цепу, после њиховог хапшења, нисте имали. Значи, опљачкали су нас као један кроз један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Микац имао неког удела везано за те плате? Овај сведок Војин Вучковић прича да је он био задужен за доделу плате и тако даље, за распоредлу и то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, видите госпођо, моје је било задужење да ја њега возим. Ако он мене каже да га довезем, на пример до Вас, шта он са Вама разговара, ја то не знам, јер ја не присуствујем тим састанцима шта они причају. Ако каже до овог господина, ја дођем. Ја њега довозим, а шта они причају тамо, ја не присуствујем томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су били неки заточени Муслимани на Економији, у Каракају, пољопривредно добро када се скрене с пута, има један знак онако «Економија» пише, у Каракају, у индустријској зони?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, ову полицију сте видели. Који су то полицајци који чувају тај објекат, тај Дом у Челопеку, што пролазите Ви колима?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, исто сада као и овај господин што има униформу милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су биле униформе тим људима?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, оне старе, стари систем, оне униформе милицијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Које су имали пре, не сада ове новије што имају, него онај стари систем, оне униформе. Ми када смо пролазили, видели смо њих пар пута, стоје људи, а због чега су они стојали, ја нити сам размишљао о томе, јер нисам имао потребе, није ми било то ни у интересу да размишљам међу тим стварима, што није везано за мој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неко сазнање о односу полиције и војске у то време, у Зворнику? Да ли је ту било неких садејстава у борбама, неких овлашћења, преплитања?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Милиција се понашала фер и коректно, колико ја мислим, и према војсци и према добровољцима у том периоду који смо ми провели и они су били, милиција када је преузела цивилну власт над Зворником, они су обезбеђивали објекте и са свима смо били у фер и коректним, мислим, нисам приметио нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било сукоба?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да су они имали неких, барем ја нисам приметио, можда су и имали, али ја нисам приметио ништа. Према мени је било све ОК, барем за онај период, не знам после када смо ми отишли да је нешто било, нисам приметио да су они имали експлозива, да је било варничења неких или шта ти ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули доста исказа, како од оптужених, тако и од сведока, да су ти добровољци били ту страх и трепет, да су малтретирали, председник Привремене владе, који је овде оптужени, каже да нису смели да писну од добровољца, да нико ништа није смео да им уради, да нису имали никакву власт, да су Жућини радили шта су хтели, упадали у штаб, малтретирали, да ли је Вама о томе нешто познато?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Оно што сам Вам рекао, то је да је Жућа када се вратио из Србије са Марком, господином Павловићем, да је разоружао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим господином?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, Браном Грујићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, сада сте рекли Павловићем први пут, ја сам Вас питала, да ли знаете неког Павловића, Ви кажете, не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Погрешио сам, зато се и исправљам, са Браном Грујићем, када су разоружали ТО, тада је тај био конфликт који су добровољци Жућини једини направили према команди ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, Ви кажете, то је било касније негде?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Касније је то било, куд и камо. Ми нисмо, ја нисам, ја два месеца нисам ни знао ко је господин Брано Грујић. Тек када сам га први пут видео у команди, када сам дошао из болнице, тада сам први пут човека и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај командир ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. И после када су имали то, када је Жућа разоружао ТО, тада сам други пут видео Брану Грујића и тај специјалац, безбедњак, пардон, који су дошли и када су ишли у Србију на разговор. Само два пута сам видео господина Брану. Е сада да ли је би неки други, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево оптужени Филиповић Синиша каже да је у касарни чуо да је Марко Павловић командант у Зворнику, неки Марко Павловић. Овај Жућа исто каже да је њему био Марко Павловић био командант, који му је издавао наређења и тако даље, у првом периоду, овај Војин Вучковић за кога Ви кажете. Да ли сте Ви чули за то име уопште, мајор?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Чекајте, само мало, само моменат. Пошто има ту и председник општине и мислим, морам сада и ја, између њих двојице да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме причате малопре када говорите да је разоружали то у јуну, сукоб, безбедњак, о Дивичу, да ли причате о председнику општине или о том другом?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, не, о председнику општине, ја председника општине нисам видео никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па видите, председник општине, односно Привремене владе се зове Брано Грујић, он тако каже.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Онда ја се извињавам господину, стварно ја њега нисам видео никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, причате о том другом?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, о командиру ТО, то је све што сада причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какав је однос био тог командира ТО са Вашом јединицом од априла до краја јула и да ли га је било, по Вашем сазнању?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, не могу ништа да кажем, пошто са човеком нисам никада ни контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, шта Ви знate, нећете причати нешто што не знate, Ви сте овде под заклетвом, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, пазите госпођо, ја колико знам, ми смо добијали информацију од Жуће, значи, све што се десило, десило се шта нам је Жућа рекао. Нисмо размишљали ни о Брани, ни о овоме, ни о ономе, није нас интересовало шта ће они да кажу. Е сада да ли је ту било неких конфликта између њега и Жуће ја стварно не знам, мислим нећу да кажем, јер нисам присуствовао ничему, да сам чуо да су он и господин тај и тај разговарали о томе. Могу, јесте било је разоружавање тела, то јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Али зато што су, објаснио сам, што су они пуцали на наше људе и што су говорили да треба убити Жућу, да нас похапсе. Онда је Жућа ишао да то разреши и онда је, зашто је разоружан ТО, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то дешава?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у Зворнику, наравно, где?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У команди ТО се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тамо где је штаб ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко је разоружао?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућина јединица и подршку је добило од мештана из Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кога разоружао?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућина јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове територијалце?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога, да ли тог командира, тог мајора?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, ја нисам присуствовао том, био је стражар, тако сам чуо само информацију, да је био стражар и када су ови уперили пушку на њега, он се човек предао, они су ушли унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ови, они, немојте тако, то у транскрпту ни на шта неће личити.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знам, али Жућа је, да ли је Жућа присуствовао, ја не могу да кажем да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви шта сте чули, ја схватам да нисте били ту.
Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ваљда је Жућа ушао тамо и да су разговарали, да ли је Жућа ушао или није, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога је затекао, шта кажу ви од кога Ви то чујете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, нисам ни питао ништа, нисам размишљао о томе, нисам се ни интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, територијалце?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Разоружали ТО, када су упали тамо, разоружали су их. А зашто су их разоружали, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је био у тој просторији?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ТО, испред ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, само знам да су рекли да је био стражар испред врата и да су њега разоружали. Сада, ко је унутра био, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тај мајор, за кога кажете, са брковима, кога сте два пута у животу видели?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, нисам присуствовао томе, не знам да кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Могуће да од тада господин тај, да нас не воли, могуће да због тога конфликта, да сматра да смо ми према њему негативно утицали. Ја колико знам Жућу и остале наше чланове, да нико није имао према ниједној команди, ни ТО, ни према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је тај мајор ухапшен, у време када сте и Ви ухапшени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули никада?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То сада први пут чујем од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знам да је после дошао мајор, он је после генерал био, да је био рањен у десну руку, он је био мајор, после сам чуо да је унапређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Жућа лишен слободе тада, крајем јула?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Жућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Био је са нама ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неки командир или командант осим Жуће био лишен слободе?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Мија Павловић, био је са нама. Једино Николић Мирослав, он је био у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није ухапшен?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Није био ухапшен. Жућа је био одвојен, Мија Павловић ја мислим да је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Микац?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Микац је био у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су га после ухапсили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је раније пре хапшења отишао у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су га после ухапсили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Колико ја зnam, не, мада је ишао на неки информативни разговор, али немојте ме држати за реч, не знам где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Драгичевић Драгутина?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А за кога сте рекли, само ову двојицу знам, када сам ја читала имена оптужених, на кога сте мислили да знате, кога знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Командира ТО и на Синишу Филиповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Мислим господина председника нисам никада видео, стварно, мислим, не знам человека. Једном секретара општине сам видео, пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите, председника општине?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, не секретара општине сам видео пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажете, никада нисам видео, мислите на председника?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Председника општине нисам видео никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Слушао сам поименце, али ја не знам тачно, да не побркам опет, немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећemo имена више. Да ли сте чули за некога у јединици Вашој да је имао надимак Босанац?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којима је командир Жућа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Био је један дечко, звали су га Босанац, а зашто су га звали, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај изгледао?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Овако, мало, можда тако моје висине, можда мањи мало, ситнији од мене, био је ОК дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте Ви високи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте високи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: 180, тако, 180 и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле био тај мањи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту са њим?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, знате како, ми смо сви били тамо са сваким у контакту, буде оно здраво-здраво, некада, на пример ако седимо у сали некој где смо се одмарали, причамо, шалимо се, дружимо се, тако. Неки пут се сртнемо у кафићу. Био је ту један кафић, на пример, где је та жена нас звала синови, па увек тако нешто нам учини што нам треба, да нам ушије или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се мештани Зворника плашили чланова Ваше единице?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, не знам зашто би се имали плашити, јер, на пример ту где смо ми били у тој згради, жене су говориле, док ми видимо вас, ми смо сигурни и знам да смо икс пута доносили прашка, на пример, да нам некада оперу униформе, оставимо и њима исто да имају или праве колача, ми им донесемо, па они праве и за своју децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је био неки инцидент неког члана Ваше единице са неким полицајцем, неко претресање да нешто, да је неки полицајац покушао да легитимише, па да?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да је било неких конфликтата између полиције и чланова Ваше единице, Жућине?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, могуће да је било, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам ја био да видим нешто од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командовао полицијом?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Студени, рекосте?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је у војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где он седи, где је његово место командно?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У касарни, у касарни је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је командир вода или чега?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, знали смо само да је командир војне полиције у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Сада, да ли је он био главни за војну полицију или није, то већ ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни ко је њему надређени и ништа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о одласку ЈНА са тих простора? Да ли је ту била ЈНА неко време, да ли је отишla?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ту где је била касарна, сада да ли је то била фирма нека, ја мислим да је била фирма, сада немојте ме држати за реч. Они, ту је био и тај мајор, ту је била и војна полиција и био је магацин са леве стране, када уђете овако на капију, са леве стране је био магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у «Стандарду»?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о ком периоду то говорите, ту је био тај мајор, ту је била војна полиција?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То после тамо од маја када се формирала војска. Тада се прелази, сви су прелазили у Зворник, а команда је онде остала у, овамо где је оформљена одмах. Ја мислим да је и сада, откуд знам, нисам ни био у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас нисам схватила за тог мајора. Када он то постаје, остаје, рекли сте прва два месеца, а сада када се формира војска, шта онда он?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је вაљда преузео ту улогу мајора када се формирала војска. Ко га је поставио, ја не знам, сигурно команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте да је он био командант ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, команда, команда која је формирала ту касарну, сигурно га је она и поставила, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај са брковима о коме говорите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. Ја не знам како се он зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био пре тога, пре него што се формирала војска?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Шта је било? Па, била је команда ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он наставља да ради али не као ТО, да ли сам Вас добро схватила?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То прекида функцију, али команда се формира, значи армије и на основу тога армија преузима даље све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај исти човек и ТО и армија?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Командир ТО остаје и даље што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек остаје ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, само што је сада војска надређена свима нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли остаје ТО и даље да функционише?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Него шта, како не би остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта се десило са тим Студеним? Да ли сте чули некада нешто о његовој судбини?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку јединицу Пиварски?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Они су били исто добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали са њима неке додирне тачке или нека садејства или боравак заједнички или негде на терену?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Они су долазили некада ако им је затребало неко наоружање од нас, па су тражили од Жуће. Жућа им је то икс пута помогао и дао им је и тако, била је оно сарадња другарска са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ишли чланови Ваше јединице у неке борбе са њима?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја колико знам, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они боравили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем, не знам, не знам где су они тачно имали одредиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули нешто да је било на оној фабрици цигле неких заробљених људи, на Циглани, да је ту неко чувао, да ли сте ту пролазили?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају, фабрика која је производила циглу, цреп и то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Немам појма за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А да ли сте чули за неког Нишког?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био заменик Пиварском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварском? Да ли је то иста јединица?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, њих двојица су заједно били. Пиварски је погинуо, да ли овамо негде код Пала, шта ја знам, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био надређени том Пиварском, да ли Ви знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте знали неког Матић Зорана?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, из Ваљева, не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знате како, госпођо, да Вам кажем око тих имена. Неке смо знали, на пример, као сада што сте питали за тог Босанца, сада да Ви мени кажете његово име и презиме право, ја не знам, а ако ми кажете, на пример, за многе смо знали по надимку, неке смо знали по, на пример, за Тополу, звали смо га Топола, зато што је био висок два и жилет и што је из Тополе, тако нам је било најлакше да се, знате, да ми Ви сада кажете, он је тај и тај, ја га не бих знао. Па, то је мало спорно, не знам доста тих људи, а и дugo је прошло времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато, овде пише у предлогу тужиоца, да је Вами познато нешто на околности поступка и понашања у вези са заробљеним лицима. Да ли Ви уопште знате или сте били у контакту са неким заробљеницима?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, био је један заробљеник, кога ја знам, кога смо ми, оно када се ослобађала Кула, он је био из Бангладеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Бангладеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ухваћен је без докумената тамо и онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ухваћен је горе на Кули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, без докумената и пошто сам ја сишао са колима доле и наишао је покојни Тиши и још пар наших добровољаца који су силазили са Куле и тог из Бангладеша нисам ни знао да је наш, ја видим Тиши му натоварио реденик и пушкомитраљез на леђа и сишли и ја сам их повезао до касарне, да кажем Бранку да иде аутобусом горе по људство, да их врате доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којем Бранку?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Вуњаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Бранко Вуњак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је исто добровољац из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, шта је тај, заробљеник, тај из Бангладеша?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био заробљеник и још ја, нисам размишљао и док сам ја Бранка звао, Тиши је причао са мештанима и тим тамо испред касарне и ови хтели да човека удаве, да кажем директно и после је мени Тиши рекао да је Жућа рекао да тога не сме нико да дира. И Бранко је онда ускочио у ауто и одвезао њега и предали су га тамо у затвор, где су га чували људи. А после су они са њим разговарали горе у команди. Први пут је рекао да је изгубио у Београду документа, а после у Новом Саду. Да ли су они после тражили преко амбасаде или преко УНПРОФОР-а или КФОР-а шта ће бити са њим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њега ту доведе, тог?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га доведе ту на Кулу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, тако је ухваћен и онда су га привели у команду и што се мене тиче, ја знам само да смо ми приводили и давали у команду, а шта је команда даље радила са затвореницима, ја не знам. Ја лично знам за тог из Бангладеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знate за неке заробљенике, Муслимане са територије Зворника, неке људе који су ту живели?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знам за петорицу људи који су живели близу општине, ја мислим Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет Муслимана?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет Муслимана?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пет породица, како да кажем, фамилија, које су, мислим, затекли се ту. Општина је стала у залеђину њих, тих, да ли пет фамилија и да не сме нико да их дира. Многи су побегли у Србију, неки где су даље отишли, углавном неки мали отпор је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам питала за заробљене, да ли су они били заробљени?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нису, они су били слободни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неке размене, кажете, ти неки Муслимани ради размене. О чему се то ради, на какве размене мислите?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, мењало се за Србе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе? Ко ради тај посао?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен за те размене?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам присуствовао, нити сам чуо, на пример, тај и тај да је задужен, то нисам присуствовао. Чули смо само да је било размене, а сада, какве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се мења, за кога?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се за кога мења?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, Срби за Муслимане и разумете, пошто је било доста Срба на њиховој страни заробљено, као што је било, на пример, и код нас заробљених доста, па су вршене размене. Ми смо, на пример, на Кули ослободили три, четири милиционера, ето то је што ја знам. Сада, ко је вршио размену, ја не знам, нисам размишљао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био однос Жуће са овим Студеним?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја колико мислим да је био нормалан. Нисмо имали никаквих са њима проблема, нити они са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам, не нормалан, добар или лош, него, да ли су имали неки однос један према другом, у смислу обављања задатака војних? Да ли је ту неко некоме био надређени или није?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, Студени није нама био надређени никако, значи он није могао да наређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био само за војну полицију?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био углавном за војну полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада распоређивао неке људе код вас, у Вашу јединицу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја, колико знам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто још чега се сећате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја не знам стварно, госпођо, мислим, мало је то дугачак и период, не знам, много тога човек изгуби из, шта се то десило, то је јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је у јуну се нешто десило, неко велико убиство у том Дому културе везано за овог Репића, да се причало о томе нешто?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нити сам упознат са тим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је он одговарао, да је добио неку казну?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је осуђен негде, тај Репић?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Био сам, једном сам имао позив, дошла је депеша из Лознице, ако се не варам, да сам ја као возио Репића, међутим, ја када сам документовао инспекторима да сам ја у том периоду који они траже био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком периоду се то ради?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То у јулу, када сам имао тај саобраћајни удес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуну?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јулу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, када сам имао саобраћајни удес, ја сам провео у болници, у Зворнику и пошто имам отпусну листу, ја сам њима документовао да у том периоду који су они тражили, ја нисам могао бити и овамо и онамо. И онда сам чуо да је Репић добио десет година и више, слагаћу Вас. Значи знам да је био добио неки одређени део година затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде један писмени доказ, списак рањених, па каже, Керкез Драган, па дописано 11. мај. Да ли је могуће да сте 11. маја рањени 1992. године?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Имао сам прво страдање, то је кажем било у мају, значи то у Лозници што сам био. Ја сам њима лепо рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници пише у Лозници.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да. Пошто су они мене питали, то је неко место између Зворника и Лознице, ја кажем, ако је значи на путу према Зворнику, ја сам пролазио туда, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које место?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, то су ме питали у СУП-у када су ме испитивали за Репића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Репића, добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, пошто нисам никада у животу человека возио, а камоли нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта рекосте Ви, у јуну, јулу, где је тај мајор кога сте Ви два пута видели, тај са брковима, седео?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У касарни сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га у касарни?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У касарни, када дође човек на доручак некада и само у касарни углавном. Нисам ја размишљао о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пошто нам је остало нејасно кога Ви од оптужених знате, сем Филиповић Синише, да ли бисте могли међу оптуженима да их погледате и да тачно кажете, кога знате и из којих ситуација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните сви, сачекајте, сачекајте, нека устану оптужени, па Ви лепо полако погледајте, да ли некога од њих познајете из тог периода.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Синишу знам, ми смо заједно и дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још некога да познајете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: И сада командир ТО, овде да га ја препознам, не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не тражи нико од Вас да препознате командира ТО, него да кажете, кога од оптужених знате и из којих ситуација?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Једино са ким сам био знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, да ли некога познајете још?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекао је да зна двојицу, на једног показујете, Филиповић Синиша, који је тај други кога знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли га ту или га нема?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Госпођо, четрнаест година је прошло, како ја човека да познам после четрнаест година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како Ви онда рекосте на почетку да знате двојицу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знам да сам био са човеком, зато што је четрнаест година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Али на почетку Вашег исказа Ви тврдите, знам двојицу оптужених, која су то двојица? Филиповић Синиша сте сада показали, а који је тај други?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Командира ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Сада Ви мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли га има међу оптуженима?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, сигурно је овде, али ја га не могу познати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када Вам је председник већа на почетку читала, она није прочитала командира ТО, него је прочитала имена, нико Вам није рекао командира ТО.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Госпођо, ја могу само то што знам да Вам кажем. Ја не могу после четрнаест година човека да препознам, јер и он се променио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Разумите Ви мене, нико од Вас не тражи нешто што не знате, али Ви на почетку Вашег исказа крећете, када Вас председник већа пита кога знате, Ви кажете, знам двојицу оптужених.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Њих двојицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Њих двојицу, према томе, Ви сте сами то рекли, није нико Вас.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, нисам ја то по лицу, него кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па добро, ја питам само, ко је тај други?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, не могу да га препознам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је ту, то је питање.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем, не могу се сетити како човек изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да је ту?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Добио сам позив и пише и мислим стварно се вртимо у круг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе, добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Али, кажем Вам, не могу човека.

Констатује се да се сведок окренуо према оптуженима и да је показао на оптуженог Филиповић Синишу и рекао да њега познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове друге, значи, нико Вам није ни приближно познат.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, ја могу отприлике да, али то није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта отприлике?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да кажем, можда овај или онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам неко личи на некога за кога смо Вас питали или не? Разна имена смо Вас питали.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Пиварски и Нишки.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пиварски је покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Грујић и Босанац и разни.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пиварски је покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам неко личи на те поменуте или не, то је питање.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Једино овај, не знам, не могу да кажем, нећу да на некога погрешно покажем нешто или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта то значи, једино ово и сада немамо крај реченице.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, не, госпођо, четрнаест година, знате Ви за четрнаест година колико се човек променио. И многи од њих мене овде не познају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није четрнаест, петнаест и по, ако баш рачунамо лепо.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Поштивам и то што кажете, петнаест и по, променили су се људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нико Вам ни не личи на некога?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не могу се сетити госпођо, петнаест и по година је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, током целог Вашег исказа Ви причате Брано Грујић, Брано Грујић, Брано Грујић. На основу чега то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, ја сам помешао та имена, могуће због тога сам рекао тако, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам пише на позиву Брано Грујић?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли због тога мислите или због нечега другог да сте погрешно?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Могуће је све, пазите, мислим ја стварно кажем, командира ТО сам два пута упознао, председника општине нисам никада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Секретара сам видео два, три пута и то када сам возио заменика командира. Са Сииишом знам се из Руме и знамо се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ово помињање током Вашег исказа Брано Грујић, да ли је то на основу тога што је то писало у позиву или Вам је остало у сећању из тог периода када сте били тамо?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, пазите, то је сада могуће и због овога што сам прочитао у позиву, знate, јер, стварно кажем, председника општине нисам никада видео, могуће да сам побркао само та имена, јер сам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пратили ово суђење преко медија?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Немам времена, госпођо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, рекли сте једног момента да нисте видели ко је Жући био надређени.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како онда знate да је прва два месеца био, да сте били под командом ТО, а друга два месеца, од јуна под командом Шеховичке бригаде Андрића, како то знate?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Зато што је мајор Андрић са нама био тамо и причао нам и он је издавао Жући наредбе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када, од када?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Када је требало да се ослобађа Калесија и још нека два села, Калесија, не знам имена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А шта се то код вас мења, да сте знали да је сада Андрић надређени? Да ли сте Ви били присутни када је он ту Жући издавао наредбе и био са вама на Калесији?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То сам знао само да је рекао покојном Аждаји и Жући, пошто је он водио јединицу сву, значи и Жућа и покојни Аждаја су изричito од њега добијали наређења. И то знам зато што је он тенковима ишао према Калесији, али са друге стране и онда је рекао Жући, пошто је радиовеза била близу Жуће и покојног Аждаје, да сачекају, да он иде са

тенковима у то место. Онда смо се ми састали у центру града, то зна и Синиша, ту је тада наш колега био рањен један, па смо ми њега извлачили. Тако зnam да је нама Андрић наређивао. И онда су нас они питали, шта ми тражимо. Ми смо тражили само да нам се обезбеди нека гаранција, ако човек настрада, да има неку заштиту, мислим кроз финансије, као сви борци да се третирамо равноправно. Ја зnam за ту причу, јер мислим, ја кажем оно што ја знам, јер ја нисам био стриктно везан за њих, него више оно обезбеђивање овамо за Козлук и трчање за борцем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро да Вас питам, да ли сте чули да је било неке крађе у Зворнику?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да је било неких крађа у том периоду када сте Ви били?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Крађе?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, по муслиманским кућама или по неким другим кућама?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, било је, како није било, али нисмо само ми крали, крали су и мештани. Ми када кренемо, на пример, хоћемо узети Калесију, када смо ми очистили, када идемо у борбу, уз нас иду мештани који ће да чувају то. Шта мислите да мени треба регал оданде. Коме треба регал из Руме, сада да вучеш регал у Руму.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То када кажете, нисмо само ми крали, на кога се то односи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја кажем да су крали мештани највише, зато сам Вам то и рекао, коме треба регал. Мени не треба, али не може сада да ви поузимате намештај тамо и после кажете Жућини су или су Пиварског или су овог или оног.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, када смо код тих Жућиних, ког је то формацијског карактера била, шта, вод, чета, шта, колико вас је било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја мислим, немојте ме, близу седамдесетак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Близу седамдесет?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Добровољаца, с тим што су се многи мештани прикључивали са нама, четири месеца је Жућа водио то људство, за четири месеца имали смо једног мртвог и једног тешко рањеног и једног лакше рањеног. Остали су овако били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Само пар питања. Ако сам ја сада добро схватио Ви рекосте да сте причали са Фадилом Бањановићем у Козлуку, он Вас питао, шта ће бити са нама и онда сте тако расправљали, у смислу да ће их највероватније раселити, негде изместити, па сте, ако сам ја добро схватио, Ви рекли у једном тренутку њему, боље глава на рамену него ово овде, ово је горе него затвор. Да ли сам у праву?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То је моје било овако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Да ли сам у праву?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, ја сам оно, што се каже, био сам дugo са њим, али доста смо се и спријатељили и ја сам онда тако, то је моје било оно, невезано за целу јединицу, када је он човек питао, шта ће бити са нама, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Не морате понављати, него само, да ли је ово тачно, да ли сам Вас добро интерпретирао?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, шта Вам је друго, када Ви не можете да изађете, на пример, из ове просторије у другу просторију, него затвор, шта Вам је то, ако Ви не можете слободно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Колики је Козлук, колико је имао становника у то време?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Сада, ја мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Говорили сте град?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: По некој причи да је било око пет хиљада, е сада да ли је толико било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: И вас пет чувате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нас је пет било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Вас је пет, чува град од пет хиљада људи, па хоћете да кажете да они нису могли да изађу из своје куће никде на улицу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, не, извините, они ван града нису смели да излазе никде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Ван града?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Значи, била је барикада на уласку и на изласку, а у граду су они шетали нормално као.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Дакле због тога што нису могли да изађу ван места Козлука, Ви сте њему прокоментарисали да је то горе него у затвору?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Шта Вам је друго, господине, ако Ви не можете да излазите ван свог места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Добро, мене је занимао тај Ваш утисак због чега Ви то сматрате да је у Козлуку горе него у затвору, добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Да ли су радиле продавнице, да ли је било хране у продавницама?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, било је, једном им је зафалило хране. Мене је Фадил замолио, пошто у Шепку, ту ког Шепачког моста има исто један муслимански део, они су са њима преговарали да им они пошаљу један тамић хране и мене је Фадил мolio да ли бих могao да им ја то довезем. И ја сам пристао. Међутим, између Шепка и Козлука има један пункт одређен, ту ме зауставила цивилна милиција и ти људи који су били на барикади, можда је човек носио такву униформу, можда није имао другу, они су ми одузели тај

тамић, терали су у касарну код нас у Каракај тамо где је била касарна и оставили су тамо храну, да ја нисам могао да дотерам до ових ту храну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Да ли Вам говори што надимак или име, не знам, не знам што је, Пејо, мајор Пејо?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Он је био два, три дана у Каракају, он је био главни, прва два, три дана. Од њега су и наређено је било, пошто су то Арканови били људи, они су били први дан у ослобађању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: А касније, да ли је он ту, на том терену?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: После два, три дана ја њега више нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Да ли долази у Козлук?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То не знам. Знам да је Жућа ишао са неким на преговоре у Козлук, Шепак, Дивич, све та места, пошто су се причале неке приче до пада Куле ко преда оружје, да се неће ништа према њима, нека војна интервенција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Речите ми, Ви малопре поменусте потпуно невезано, ничим изазвано, што би рекли, ни испровоцирани од стране председника већа својим питањима, Ви рекосте, поменусте име Марко Павловић, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Добро?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Да ли је тако било?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Откуд Вам то? То нисте могли да сазнате из позива.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Нисте пратили средства информисања која је иначе питање колико прате ово суђење, откуд Вам то?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Има један мој колега, он је ту близу Челопека, покојни, он се исто звао Марко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Па се не презива Павловић?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, добро сада то, зато што сам ја увек бркао и док сам био у Зворнику са господином, тих имена и са председником општине и са господином из ТО, знate. Увек сам некако њихова имена бркао и онда ми је било лакше.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: И која би то сада била имена, ево када бркate, која имена бркate?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Председника општине и командира ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Добро, то су функције, него имена која, која имена бркate, то су функције?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Брано Грујић и Марко Павловић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Дакле Брано Грујић и Марко Павловић, па ту имате проблем да их сместите функционално ко је шта. Да ли сте чули за надимке Зокс, Хладни, Џеџа?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Како?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Цеца, мајор Торо?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Да ли је Синиша, Ваш земљак из Руме имао неки надимак?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Како сте га звали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Руми смо га звали Синиша Лопов.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Лопов?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Мислим то тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Да ли сте за та четири месеца док сте били тамо, да ли сте чули, да ли имате икаквих сазнања, да је у Зворнику за то време убијен било који цивил, цивил, не у борбама, цивил да је страдао? Да ли сте чули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Не?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам чуо, ни у почетку када смо били у Зворнику, преко дана људи су, неке смо затицали у подрумима, неке у становима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЛИЋ: Добро, нисте чули, добро.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: А нисам чуо да се неко према некоме иживљавао или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања тужилац, да ли има?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је познато то када је Синиша био у јединици «Игор Марковић», до када је Синиша био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја и Синиша смо заједно дошли и до тог хапшења смо заједно и били. Значи, прво смо имали онај прекид што смо морали да изађемо, уствари ја сам већ био у болници, али су они изашли па после се враћају на интервенцију мајора Шеховичке бригаде и онда до хапшења смо били тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је неког одласка, говорили сте о томе, неки из јединице којом је командовао Жућа отишли су са Симом Богдановићем.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је и Синиша отишао са Симом или је?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ја мислим да је Синиша остао са Жућом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким се дружио Синиша, да ли Вам је познато?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, са свима нама је био, сада зависи колико човек има колико времена, знate. Деси се некада да буде нас пет, шест, некада двојица, углавном сви ми међусобно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то био у том друштву, можете ли да кажете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, претежно су то били наши Румљани, мислим Синиша је знао доста наших Румљана. Било је ту исто из других тих, мислим градова који су људи били, било је и са мештанима из Каракаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да поменете неко име, надимак са ким се он дружио?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Из наше јединице претежно смо се сви дружили, из наше јединице, Мија Павловић, Бобан, тај Марко покојни, онда овај Неша златар и шта ја знам, мислим има њих доста, ја стварно, Репић је понекада долазио код нас, не можете ви сада човеку окренути леђа. Мислим, сви смо ми знали за Репића и то, да воли да пије, он је увек изводио неке враголије своје и шта ја знам. Али, добро, његово је да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се дружио са тобом, Репић са Синишом?
Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ја и Репић смо овако сада када бих ја прошао поред Вас, здраво за здраво. Никада нисмо сели ни пили пиће и некада су он и Синиша седели, ћаскали, али само ту што ја знам, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам разумео када сте објашњавали да сте имали неку другачију улогу него што су други били из тог «Игора Марковића», па, колико времена сте проводили, кажете, са свима се дружили, немогуће је стотињак људи да се друже сви, него мислио сам на то тако неко у же, вероватно имали сте неког ближег и тако даље?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Имали смо ми у спаваони, на пример, буде нас пет, шест, десет, зависи. Зависи сада, имате ви задужења нека одређена. На пример, имали смо ми људе који су били извиђачи, који су ишли на терен, значи не можемо сви бити у исто време, разумете. Исто ја сам, на пример, имао, када будеш у Козлуку, онда трчиш овамо, возиш заменика командира. Ми када се сртнемо у неком кафићу, попијемо пиће и то је тако. Увече, на пример, деси се некада да буде нас пун кафић или се договоримо, одемо у Лозницу, на пример у Градску кафану, тамо смо неки пут ишли на вечеру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То мислим када се тако неко дружење догоди, ко је у тој екипи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Четири, пет људи, на пример буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да набројите неко име?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ето, ишли смо ја и покојни Тиша, Миша Мађар, било је, можда је некада и Синиша ишао са мном, не могу сада да се сетим, али било је доста људи који су, чисто мало да отпусте мозак, да се растерете брига и тога свега, јер напетост је била увек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте, ако сам Вас ја добро разумео, неки безбедњак из Србије.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, не из Србије, него био је са господином из ТО, е сада да ли је он из Зворника или одакле, ја не знам. Они су дошли, преговарали са Жућом, а после су ишли у Србију на разговор. Е сада, одакле је он, ја не знам човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви чули за име Вуковић Мирослав? А Војводе Челе?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Био је Челе један, он је командовао добровољцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим добровољцима у односу на те где сте Ви били, да ли су то исти или?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Били су наши добровољци, Сима је имао одређене добровољце, покојни Пиварски, Челе и покојни Аждаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можда знате ко је био код Чела, да ли сте некога упознали ко је био код војводе Челета?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знао сам их овако из виђења, а нисмо контактирали ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се ни надимка неког?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, нису ме интересовали онда нисам размишљао о њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује, за време боравка, комплетног боравка у Зворнику, да ли је чуо за име Марка Павловића тамо док је био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То за председника општине мислите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули за име Марка Павловића?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, тамо док сте били? Добро. Да ли је био присутан на том скупу у Козлуку, када је био овај свештеник православни, католички, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на неком скупу у Козлуку где је пуно људи?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато, да ли је било Срба избеглица из других крајева Босне који су желели да се настане у Козлуку или су се настањивали већ у Козлуку?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам, ја знам само те људе који су били тамо. После када су расељени, ко се доселио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се доселио неко после тамо?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У њихове куће, да ли се неко доселио, у јулу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам. Ми када смо ухапшени, ми после тога када су они расељени, ја више нисам ишао у Козлук, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А зна ли, због чега су они подређени тој Шеховичкој, а не Зворничкој бригади, када је он био у Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и не рече за Зворничку бригаду да зна. Ја сам га питала за Зворничку бригаду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Поменуо је.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Зато што су они тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала за Зворничку бригаду. Да ли сте знали ко је, рекосте Андрић је командант Шеховичке бригаде, а Зворничка бригада, која је та бригада?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Много ме сада питате за то, ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви реците само да ли знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била још једна бригада?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знали за постојање Зворничке бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Много ме, мислим, не разумем се, ја нисам био, ни служио војску, не разумем се у команду, те кадрове како сада они крсте то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је седео тај Андрић, где му је било место?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Андрић? У Шеховићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је седео у тој, ко је био командант те касарне у «Стандарду», кажете ту је војска?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам име том човеку, како да Вам кажем ко је био у команди. Знам за овог, а за овог не знам како се зове и како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тај изгледао, да ли се сећате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Рекао сам сада, имао је бркове, али не знам како изгледа човек, како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај што сте га два пута видели?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, то је командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај је исто имао бркове?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Овај је за војску био, а овај за ТО, то су две различите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У исто време и обојица бркове?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ја не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте рекли имао је бркове.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не могу да кажем шта је, одакле је човек, ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, како је изгледао командант те касарне у «Стандарду», обзиром да кажете да Андрић командант Шеховичке бригаде седи у Шеховићима, ту му је команда оно стана, што се каже, а тај што је командант у «Стандарду», кажете и он је имао бркове, па Вас питам, ко је тај сада, значи и тај има бркове и овај из ТО има бркове?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: За Зворник, значи тај мајор са брковима, ја не знам како се зове човек. Он је био главни до Црног Врха и на пример, припадао за зворнички део. Од Црног Врха па надаље, Шеховићкој бригади је припало. Зато, пошто у Зворнику више није било потребе за њима, за било каквим добровољцима. Ми смо припали онда, на иницијативу Шеховићке бригаде, ми смо припали њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај што је за Зворник, кажете, до Црног Врха, он је?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Тако смо ми чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па тај што је до Црног Врха, да ли тај има бркове?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај, што кажете да сте га видели два пута само у животу?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Није, командира ТО сам видео два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај што је до Црног Врха, тог не знате уопште?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Тог мајора сам само видео у пролазу, једно два пута, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто мајор, а не знате који је, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли нешто о формирању неких мешовитих полиција, мешовитог састава полиција у Козлуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је причао, да је учествовао у саставу, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли, да ли су дата нека кола из Хитне помоћи, на употребу у Козлуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, санитет неки, да ли су имали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То не знам, само знам да су они у почетку имали своју цивилну милицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та што је имала оружје, па после више није имала?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: После су разоружани, зашто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Муслимани у козлучкој милицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је разоружао?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете, како сте се организовали из Руме и кренули?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ми смо се распитивали, а после смо чули да требају добровољци, ми смо се организовали, скupили смо се нас десет, петнаест, дошли смо аутобусом овамо, прешли смо мост, ја мислим да смо ту у «Стандару» у команду, пошто је тај мајор Пеја био, да ли је он био главни, мислим, углавном њему је било јављено да смо ми дошли, а пошто није било оружја, ми смо морали да сачекамо један дан и онда тек сутрадан су неки добили аутомате, неки су добили паповке и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, где сте се распитивали, код кога?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, пазите, госпођо, у то време се могло сазнати где год хоћете, пошто смо ми интересовали се, то је баш Сима се највише распитивао и чули смо да у Зворнику траже добровољце, ми смо се договорили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били у некој странци у то време?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, ја се за странке не борим.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Никада нисам био у странци у то време, а ни за странке се не борим.

НАТАША КАНДИЋ: А Сима?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он имао неки надимак?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Звали смо га Сима Четник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да се окренете према већу, неће се чути шта причате.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Сима Четник.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, рекли сте нам да су Синиши Филиповићу претили болницом, шта то значи, приликом хапшења?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да су њему претили?

НАТАША КАНДИЋ: Да, ја сам тако разумела, чула да сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то нисам чула.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Немам појма о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам чула.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам ја о томе ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Можда сам погрешно чула. Да ли сте рекли нешто, нисмо само ми крали, него су крали мештани. Па је мени остало нејасно, да ли сте ви добровољци, не Ви, добровољци, да ли су крали или се знало да се краде или?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, знате како, све што се десило, они окриве добровољце. Ако је неки добровољац и узео неки пиштолј или нешто, ајде да кажемо ауто или, ја кажем ОК да се том човеку због тога и суди, али немогуће да се нама припише да нестане пола села, пола намештаја, пола ових ствари и да се приписује добровољцима. Немогуће да неки, било ко шта уради, каже, ми смо Жућини и да се припише Жућиним. Све што се десило најлошије, они су приписивали Жућиним. У суштини, за четрнаест година они нису могли да докажу ништа да је Жућа лоше урадио против тог народа. И можда је и Жућа грешио, не кажем да је он идеалан, али сваки је од нас бораца сигурно направио грешку неку, то је нормално, то је саставни део да човек греши. Али ја зnam доста људи који су нас, то можда зна и Синиша, да је човек за двеста литара нафте тражио од нас камион да му ми превеземо намештај. И онда су после рекли да су Жућини покрали.

НАТАША КАНДИЋ: Речите нам, данас када Вас је питao судија Крстајић, да ли знате за неки случај да је неки цивил убијен, Ви кажете, виђали сте Муслимане у подрумима и становима. И шта је онда било, како сте ви поступали према њима?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Знате како, ми нисмо знали, ми смо тамо били и одједном видите цивили излазе, да ли из станова напоље и онда смо ми правили рацију да видимо шта је у питању. Некада смо налазили у кућама, некада смо налазили и у затвореним, овамо, онамо, неки су били у страху људи, то се пузало стално тих пар дана и онда смо ми питали, шта да радимо са њим, пошто је ту било пар аутобуса људи који су остали у Зворнику, значи нису хтели никде људи да иду и онда су они рекли да су људи остајали да буду у својим кућама, становима и онда смо ми установили да има ту грађана. Нико их од нас није дирао, с тим што смо им ми омогућили, тамо је био Црвени крст, одмах прекопута СУП-а, изнели смо сока, кафе и деци кекса и шта ја зnam шта смо нашли, тако да су се они мало окрепили и после су се људи вратили својим кућама где станују.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, данас сте нам рекли да Ви нисте учествовали у некаквим акцијама тих дана за ослобађање Зворника?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Како онда сада ово кажете, вршили сте рације?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ми смо дошли само, ми смо од СУП-а, ту имаједан шпиц на обилазници кроз место, ту смо ми дошли, био је и Синиша, ми смо обезбеђивали тај улазак. Милиција је била испред милиције и код болнице је била једна екипа и на уласку у Зворник.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте нам да нисте имали оружје, па како онда сада обезбеђујете?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, први, први дан на ослобађање Зворника, нашајединица, значи наше колеге Румљани, да кажем за њих, они уопште нису нишли у борбу. Тек сутрадан када смо добили наоружање, онда смо додељени на шпицу тамо од СУП-а мало напред.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте тај први дан провели, у Каракају, где?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У «Стандарду» тамо у Каракају. Ту смо седели и чекали док не дође оружје. Ко је донео, не знам, одакле, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Речите ми, да ли знате, ко је, да ли сте познавали Срећка Радовановића тада?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Како?

НАТАША КАНДИЋ: Срећко Радовановић?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А Зорана Суботића, а Драгана Цветиновића?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не. Што се тиче имена тих људи, слабо.

НАТАША КАНДИЋ: А Челе, војводу Челета сте знали?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Покојног Пиварског, Нишког, зато што смо били пар пута у контакту и Челета сам једном, два пута видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Челе био под командом Жуће или је то било независно?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не, под командом Жуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, молим Вас према нама.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Под командом Жуће није Челе ни припадао, ни покојни Пиварски, ни Нишки. Они су били, и Пиварски и Нишки су били за себе, Челе је био, водио своју екипу за себе.

НАТАША КАНДИЋ: Речите, под чијом командом сте ишли на Кула град, пошто нам је овде Сима када је сведочио, он нам је рекао да под чијом командом, речите нам, да ли Ви знате под чијом сте командом? Да ли је била ЈНА тада?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Право да Вам кажем, не знам, јер мислим, како смо ми добили наређење од Жуће, ми смо тако радили. Ко је Жући наредио, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих Вас питао једно питање, на почетку сведочења сте рекли да су Вас више пута позивали, да сте разне изјаве давали, а задњи пут, каже, када су нас испитивали, четири сата су ме држали у СУП-у. Ко Вас је то испитивао, када је то било и у вези чега?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пре годину, две дана, можда, слагаћу Вас, не знам тачно. Била су двојица, да ли су они инспектори, да ли су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није по нашем захтеву.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Прошле године?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У СУП-у су ме привели, мислим позив су ми дали. Било је у питању за Синишу Филиповића, господина Брану Грујића.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када је то било, које године?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, пре можда годину, две дана, шта ја знам, не могу се ја сетити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: 2006. или 2007. године?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не знам господине, нити водим рачуна.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А у ком СУП-у, који СУП је то био?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: У Руми, у СУП-у Рума.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вас саслушавају као сведока или као осумњиченог?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Звали ме на информативни разговор.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Ја иначе немам питања, само имам једну примедбу, више процесне примедбе, која се односи на манипулацију овим именом Марко Павловић од стране већа, на крају крајева и од пуномоћника општећених, адвоката Тодоровића, а конкретно се односи на то да је један члан већа овде питао сведока малопре, каже, како сте поменули то име Марко Павловић, ничим изазваним. Наиме, био је изазван шест пута је председник већа овде, а бројао сам, у транскрипту је ушло, поменуто име Марко Павловић и то на тај начин, питајући га, да ли је тај можда командант ТО био Марко Павловић и на тај начин, значи врло сугестивно. Није питано, да ли је, како се звао командант ТО, него је било питано, командант ТО је био Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то колега, нисте Ви овде отпочетка, ту ништа није спорно ко је командант ТО, само нећemo да остане неразјашњено шта прича сведок. Имамо ли питања даље? Оптужени, да ли неко има неко питање? Нико? Оптужени, изволите. Ви се окрените према већу, због тога што не може да се чује када се скида транскрипту. А можете на монитору да пратите. Оптужени Бранко Поповић, изволите.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам само два питања. Ви када сте се изјашњавали да сте били два месеца под ТО, после тога под, нисте рекли бригада него сте рекли армија, то ће се видети у транскрипту, сада сте малопре разјаснили да су то два лика, два комandanта, али остаје мени једно питање – Ви сте били у болници до негде пред крај маја месеца, обзиром да кажете да је било петнаестак дана, а 11. рањен, дакле пред крај маја месеца. Који је повод, обзиром да сте били смештени у бараки, тамо иза «Дринатранса», који је повод да Ви дођете у команду штаба у граду, уместо да

се јавите у команду своју код, тамо где је Жућина команда, која је била самостална, нико им није командовао и тако даље?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пазите, пошто су они, како сам ја сазнао, да су они изашли, пошто је мене Жућа обилазио у болници, ја не знам на основу чега сам и како сам то извео, али углавном сам сматрао да треба да се јавим некоме. И ја сам се јавио у команду ТО. Мислим да нисам погрешио, мислим да нисам ништа лоше урадио што сам се јавио том човеку.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте погрешили, само сам ово хтео да чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком човеку?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: У то време да Жућина формација није била у Зворнику, да је била удаљена из Зворника и друго питање везано за то, да ли сте Ви, дакле сада у овом случају посредно, нисте могли непосредно јер сте били у болници, да ли сте посредно добили ту плату, обрачун до 18. маја и потврду о томе да нисте вршили кривична дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га то већ питала.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: И ја бих још једанпут, знам због чега питам, зато бих молио ако дозвољавате, да се изјасни, да ли сте Ви икада од, да ли од Жуће, да ли од неког другога, касније добили ту потврду у болници, ван болнице, ту потврду да нисте чинили кривична дела на територији општине Зворник и ту последњу плату која је дата до 18. маја?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па ово што сте ме питали за ту потврду, нисам никада ни до данашњег дана, једном сам добио од општине, тада је била потврда, износ колико, на пример, члан има, добија се износ за рањавање. Имали сте одређени један износ који човек добија када је рањен и када је погибија у питању. Ја сам добио неки износ, мислим да имам и потврду ту кући, али за ову потврду што ме господин питао, нисам никада добио, нити сам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, то ми је важно. Сада следеће питање, како се Ви, када се Ви, обзиром да сте негде пред крај маја изашли из болнице, када се Ви прикључујете формацији Жућиној која одлази код мајора Андрића? Да ли је Жућина формација већ тада била код мајора Андрића па се Ви прикључујете или ви сви заједно идете код мајора Андрића?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Пошто сам ја имао, можда господин зна, покојни доктор Видовић, пошто када сам изашао из болнице, ја сам имао оштећење на ушима и нисам могао да чујем многе ствари и тај покојни доктор Видовић, имао сам код њега привремено лечење да ми санира те повреде, тако да сам се ја касније придружио код мајора Андрића.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: На Црном Врху?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. Још једно питање, кажете, на почетку, не дефинишете време, претпостављам да је то почетак априла, односно почетак рата, вас пет по избору Жућином одлазите у Козлук да вршите обезбеђење грађана и имовине у Козлуку.

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кажите ми, да ли је у то време основно обезбеђење било од стране милиције, да не кажем полиције, јер онда је још била милиција, милиције која је постојала у Козлуку или је обезбеђење било само вас пет?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ми када смо дошли у Козлук са Жућом, разговори са Фадилом, који је он имао са Жућом пре него што смо ми дошли, постојала је њихова милиција.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Постојала је њихова милиција?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Постојала је њихова милиција и они су са нама у сарадњи ишли по селима.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је била мешовита, ово ме интересује посебно, да ли је то била мешовита милиција?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Били су њихови и плус наши чланови.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. Е сада последње питање, рекли сте при самом kraју, да је Жућа одлазио на Дивич, Козлук, Шепак и тако даље, на неке разговоре са грађанима. Да ли сте Ви присуствовали томе?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Не.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте, а да ли сте га пратили у то време?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Нисам пратио.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: А како онда знате да је ишао на те разговоре?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, зато што у Козлуку када смо дошли, он је рекао Фадилу да је довео момке како су се договорили, пошто је Фадил пристао да буде лојалан, да кажемо, Републици Српској или команди, људи који нису желели да ратују и онда је рекао Жућа њима да пази да се нашим људима не деси ништа. Значи, ниједан метак не сме да се опали на наше људе.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, а у овим другим местима што кажете, у више места је ишао на разговор?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, то је свима, свих тих места, која сте Ви сада споменули, то је било гарантовано свим тим људима да им неће ништа фалити, ни длака са главе, који предају до пада Куле оружје.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро и ово последње питање. Ви сте били у болници када се дешавало то што се дешавало у команди штаба, да ли то значи да Ви за непосредни повод, за напад на штаб и разоружавање у штабу, чујете касније из прича или сте непосредни учесник у томе?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: То сам чуо само из приче, нисам учествовао на разоружавању ТО.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: А откуд знате да је Топола дошао па рекао, ови пуцали на мене, па то настало?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Топола је дошао код нас док смо ми били у «Дринатрансу» у баракама, пошто је он ишао на превијање и на њега су пуцали и на још једног нашег колегу и он је дошао, док је био командир ТО и тај безбедњак са Жућом, дошао и рекао да су пуцали на њега и да су рекли да Жућу треба да убију, а нас да похапсе.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа, само сам то хтео да расчистим, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је овај човек што Вас сада испитује?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, могуће да претпоставим овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта претпостављате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да је он можда био командир ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир ТО?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име му не знате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, не бих да побркам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то онда тај човек могуће за кога причате?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ако је он био командир ТО, онда је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте ишли са њим на Дивич?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Ако је то тај, онда јесте, само пазите, госпођо, био је млађи као што сам и ја био млађи.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам да других нема питања, добро. Колико сте имали трошкове данас за долазак и за повратак?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ево имам карту аутобуску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: 270,00 динара је у једном смеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном, добро и за исхрану, колико тражите данас?

Сведок ДРАГАН КЕРКЕЗ: Па, ако може да ми се само рефундира, пошто ја имам 7.000,00 пензије инвалидске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд, повратак и исхрану по нахођењу суда, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, а сада ћете у Служби добити тај новац.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашињи главни претрес се прекида и исти ће се наставити:

27. новембра 2007. године са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

ВР3